

[Alfred Jensen.]

til om ikke just en tilfredsstillende løsning, så dog en lempelse i denne beskatning, så der bliver mere rimelighed i skatternes fordeling i sådanne kommuner.

Endelig vil jeg sige et par ord om retsforbundets forslag, der går ud på at åbne adgang til at forhøje grundskylden i bykommunerne og hovedstaden. Jeg er i og for sig ikke uenig i de motiver, der besjæler retsforbundet. Vi er tilhængere af, at man søger at inddrage de samfundsskabte værdier ved en sådan forhøjelse af grundskylden, men jeg tvivler på, at der indtræder den lettelse på andre områder, som nu er en forudsætning for, at en sådan forhøjelse af grundskylden kan komme til at ramme retfærdigt. Når man diskuterer gennemførelsen af fuld grundskyld, påvises det atter og atter, at en sådan omlægning betyder, at folk med store grundarealer vil komme til at betale mere, hvorimod folk med mindre arealer vil slippe billigere derved, at de opnår lettelse på andre områder. Men jeg ser ikke i det foreliggende forslag nogen mulighed for, at folk med en lille ejendom i de kommuner, det her drejer sig om, har nogen chance for at få en lettelse i beskatningen på andre områder.

Hvis der ikke kan findes nogen udvej i så henseende, må vi fraråde, at man går til en sådan stykkevis løsning af dette problem. Jeg har nemlig erfaring for, og det vil andre ærede medlemmer også have, at en lang række købstadkommuner opkræver langt mere i skat end nødvendigt af hensyn til kommunernes udgifter, og derfor vil en sådan forøgelse af grundskylden komme til at ramme en række arbejdere, funktionærer og tjenestemænd, som har små huse, temmelig hårdt, uden at man har nogen mulighed for at give dem en lettelse i beskatningen eller vilkårene på andre områder. Når man ikke kan give dem nogen lettelse, må man advare mod forslagene.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige vor velvillige medvirken til at gennemføre en lovgivning som skitseret i de to forslag, og jeg udtrykker i lighed med andre ærede ordførere håbet om, at det udvalgsarbejde, der skal foregå, må komme i gang så hurtigt, at en løsning vil være i sigte allerede i begyndelsen af det nye år.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger i denne omgang. Jeg vil finde det rimeligt, om de betragtninger, som er fremsat af de forskellige ærede ordførere, bliver genstand for overvejelser indenfor udvalget.

Det er rigtigt som fremhævet af det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, at det forslag, som han er ordfører for, rummer visse bestemmelser, der går ud over det, som er til sigtet med det radikale venstres forslag. Jeg tænker naturligvis her på de bestemmelser vedrørende kommunernes grundskyld og en sammenknytning med ejendomsskylden og spørgsmålet om kommunernes frie ret til at udskrive grundskyld, som også blev fremdraget af det ærede medlem. Dette spørgsmål går jo noget længere ind i problemerne om den almindelige skattereform end det mere begrænsede spørgsmål, som ligger i det radikale forslag, og jeg er enig med det ærede medlem hr. Holger Eriksen i, at det er vanskeligt, hvis vi skal have altfor mange stykkevisse skattereformer. Helt vil vi ikke kunne undgå det, fordi hele det kompleks, som foreligger i skattelovskommissionens betænkning, er meget omfattende, og fordi det ikke i skattelovskommissionen er lykkedes at få nogen politisk enighed om samtlige de foreliggende spørgsmål. Det har derfor temmelig lange udsigter med at få en samlet skattereform, og vi vil sikkert blive nødt til at tage visse problemer op til speciel løsning, men det skal naturligvis helst ikke blive for mange.

Det er rigtigt som af de ærede medlemmer hr. Hans Conrad Koefoed og hr. Alfred Jensen fremdraget, at man også kan gå den vej at forhøje fradragsbeløbene for ejendommene. Det gjorde man, som jeg har sagt, efter vurderingen i 1945, og vi kan overveje, om vi skal benytte denne fremgangsmåde nu igen eller få en mere principiel løsning. Det er også rigtigt som fremhævet af det ærede medlem hr. Holger Eriksen og det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at de bymæssige bebyggelser frembyder et særligt problem. Såvidt jeg husker, gjorde vi det sådan i 1946, da vi lavede den sidste lov om dette spørgsmål, at vi rykkede nogle flere bymæssige bebyggelser op i den højeste klasse, hvad angår fradragsbeløbene, men jeg erkender, at dette spørgsmål bør overvejes, og jeg mener, at vi nu efter denne indledende debat bør føre forhandlingerne videre i et udvalg.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg skal ikke i væsentlig grad forlænge denne debat, jeg tror også, at vi skal føre forhandlingerne videre i udvalget. Jeg har efter at have hørt de synspunkter, der her er kommet til udtryk fra de forskellige politiske partier, grund til at tro, at der er mulighed for at opnå et resultat, også så tidligt at det kan komme til at virke fra 1. april, det nye skatteårs begyndelse.